

РЕШЕНИЕ 294

град Ловеч, ...21 декември 2016 г.

ЛОВЕШКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД, в закрито съдебно заседание на двадесет и първи декември две хиляди и шестнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕМИЛ ДАВИДОВ
ЧЛЕНОВЕ: ИВАНИЧКА КОНСТАНТИНОВА
ПЛАМЕН ПЕНОВ

като разгледа докладваното от съдия **ДАВИДОВ**
В Гр.д.№ 539/2016 г., за да се произнесе, съобрази :

Производство по чл. 435, ал. 3 от ГПК.

Постъпила е жалба адв.Сашка Христова, АК-Ловеч, с адрес на кантора в гр.Луковит, обл.Ловеч, ул."Г.С.Раковски"№ 2А, в качеството и на пълномощник на Красимир Цанов Костов, с постоянен адрес: гр.Луковит, обл.Ловеч, ул."Никола Вапцаров"№ 41 – длъжник по по изп.д.№20138790400241 по описа на ЧСИ Велислав Петров Рег.№ 879 на КЧСИ с район на действие Ловешки окръжен съд.В жалбата се сочи, че съгласно уведомление № 14044/07.10.2016 година ЧСИ Велислав Петров уведомил жалбоподателя, че предстои извършване на опис върху негов недвижим имот - ПИ с идентификатор №44327.502.397 по КККР на гр.Луковит, одобрена със Заповед №РД18-89/29.09.2008г. на изп.Директор на АГКК, с адрес на поземления имот гр.Луковит, ул.»Иикола Вапцаров» № 41 с площ от 305 кв.м.

Сочи, че въпреки възраженията им, описа бе извършен, което е видно от съставен протокол за опис от 20.01.2016г.

Твърди, че е видно, че обекта на принудително изпълнение е дворно място застроено с жилищна сграда на един етаж с площ от 49 кв.м. и селскостопанска сграда на един етаж със застроена площ бт 31 кв.м. собствен на длъжника в режим на СИО по НА№131, том I, дело №616/1997г. на РС-Луковит.

Сочи, че длъжникът Красимир Костов не притежава на свое име или в режим на СЮ никакви други жилищни имоти, което е видно от събраните в изпълнителното производство доказателства и от Удостоверение за деклариран данни от Община Луковит изх. №6104001206 от 25.10.2016г.

Моли, съда да отмени всички изпълнителни действия, насочени към процесния недвижим имот, тъй като на основание член 444, ал. 1, т. 7 от НПК същия се явява единствено жилище на длъжника.

В срок е постъпило възражение от „Обединена българска банка“ АД чрез процесуалния и представител адв. Мартин Иванов. В него се сочи, че описания от съдия изпълнителя имот не е жилищен и може да бъде предмет на разпоредителна сделка. Изтъква освен това, че съгласно чл. 1 на ТЪЛКОВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ 2/2013 г. по тълкувателно дело № 2 по описа за 2013 г. на Общото събрание на Гражданска и Търговска колегия на ВКС, налагането на запор или възбрана върху несеквестрируема непотребна вещ, както и описът на такава вещ са допустими изпълнителни действия. Според посоченото тълкувателно решение несеквестрируемостта на непотребните вещи е забрана за тяхното осребряване. Налагането на запор/възбрана върху тях обаче е допустимо, тъй като запорът/възбраната ги задържа в патримониума на длъжника - налагането на запор или възбрана върху вещи не е несъвместимо с несеквестрируемостта и в този смисъл не я нарушава. Допустим е и описът на непотребните вещи /той е елемент от фактическия състав на запора, когато за първи път ги индивидуализира/, забранено е осребряването им. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

В срок на основание член 436, ал. 3 от ГПК са постъпили и писменни мотиви от ЧСИ Велислав Петров. Соци, че на осн. § 3 от ПЗР на ЗЧСИ във връзка с чл. 427 от ГПК по молба на вискателя Банка "ОББ" АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Възраждане“, ул. „Света София“ № 5 по изпълнително дело № 93/2012 по описа на ДСИС Луковит, образувано срещу „Костов Груп“ ЕООД и Красимир Цанов Костов е предадено на Частен съдебен изпълнител Велислав Любомиров Петров, рег. № 879 за продължаване на изпълнението по него, като е преобразувано под изпълнително дело № 20138790400241. Изтъква, че по изпълнителното дело постъпи молба с техен вх. № 18006/05.10.2016 г. за насрочване на опис на възбранен недвижим имот, а именно: Поземлен имот с идентификатор № 44327.502.397, находящ се в гр. Луковит, ул. „Никола Вапцаров“ № 41, заедно с построените в имота сгради.

С резолюция от същата дата, позовавайки се на чл 444, т. 7 от ГПК отказал извършването на опис на построените в горепосочения недвижим имот - сгради, а само на секвестрируемата част от поземления имот. Описът се извърши от ПЧСИ Христо Христов на 20.10.2016 г., за което е съставен и нарочен протокол. Твърди, че поземления имот не е жилищен и

насоченото изпълнение по отношение на същия по никакъв начин не би засегнало правото на собственост на длъжника върху единственото му жилище, разположено в поземления имот.

От съвкупната преценка на събраните по изпълнителното дело доказателства и становищата на страните съдът приема за установено следното :

Съгласно чл. 435 от ГПК (в сила от 01.03.2008 г.) не съществува генерална клауза за обжалване на действията на съдебния изпълнител, а отделните правни субекти могат да обжалват само конкретни действия, изрично посочени в тази разпоредба. Така например съгласно чл. 435, ал.2 от ГПК, длъжникът може да обжалва насочване на изпълнението върху имущество, което смята за несеквистируемо, така че съдът приема жалбата за допустима.

Жалбата е и основателна. Видно от материалите по делото, на осн. § 3 от ПЗР на ЗЧСИ във връзка с чл. 427 от ГПК по молба на вискателя Банка "ОББ" АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Възраждане“, ул. „Света София“ № 5 по изпълнително дело № 93/2012 по описа на ДСИС Луковит, образувано срещу „Костов Груп“ ЕООД ЕГН 200375319 и Красимир Цанов Костов е предадено на Частен съдебен изпълнител Велислав Любомиров Петров, рег. № 879 за продължаване на изпълнението по него, като е преобразувано под изпълнително дело № 20138790400241. По изпълнителното дело постъпи молба с вх. № 18006/05.10.2016 г. за насрочване на опис на възбранен недвижим имот, а именно: Поземлен имот с идентификатор № 44327.502.397, находящ се в гр. Луковит, ул. „Никола Вапцаров“ № 41, заедно с построените в имота сгради. Касае се за ПИ с идентификатор № 44327.502.397 по КККР н:1 гр. Луковит, одобрена със Заповед № РД 18-89/29.09.2008 г. на изп. Директор на АГКК, с адрес на поземления имот гр. Луковит, ул. »Иикола Вапцаров« № 41 с площ от 305 кв.м.

Видно е, че обекта на принудително изпълнение е дворно място застроено с жилищна сграда на един етаж с площ от 49 кв.м. и селскостопанска сграда на един етаж със застроена площ от 31 кв.м. собствен на длъжника в режим на СИО по НА № 131, том I, дело № 616/1997 г. на РС-Луковит. Длъжникът Красимир Костов не притежава на свое име или в режим на СИО никакви други жилищни имоти, което е видно от събраните в изпълнителното производство доказателства и от Удостоверение за декларирани данни от Община Луковит изх. № 6104001206 от 25.10.2016 г. Жилищната сграда разположена в ПИ с идентификатор 44327.502.397 е единствения жилищен имот на длъжника и не надхвърля жилищните нужди на него и семейството му.

Действията на ЧСИ по насочване на принудителното изпълнение към този имот са незаконосъобразни и следва да се отменят. Принудително изпълнение върху несеквистируемо право е недопустимо и

нормите, които уреждат несеквеструемостта, са императивни. Разпоредбите на чл. 444, ал. 7 от ГПК изрично не допускат насочване на изпълнение върху единствено жилище на длъжника и неговото семейство и тъй като изпълнителните действия, нарушаващи тези правила, са унищожавани, длъжникът може да се позове на тях до приключване на изпълнителния процес. Несеквеструемостта се състои в това, да се гарантира на длъжника, че принудителното изпълнение спрямо него ще бъде упражнена в такива рамки, които да не застрашават съществуването му и възможността да преживява нормално за в бъдеще. Следва на второ място да се отбележи, че процесното жилище е единствено такова по смисъла на чл. 444, т.7 ГПК. Понятието "жилище" по смисъла на чл. 444, т.7 ГПК обхваща, както сградата, която служи за живеене, така и поземления имот, в което е построена, и двете заедно представляват визирания от закона несеквеструем жилищен имот, като продажба на част от жилището и дворното място може да се извършва само ако съществува възможност за разделяне на общата сграда на етажи или части от етажи, в конкретния случай се касае за едноетажна постройка, тип ниско застрояване.

Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 2 от чл. 1 от Наредбата за жилищните нужди на длъжника и членовете на неговото семейство, нормата за жилищни нужди при двучленно семейство е 40 кв. м жилищна площ, тоест не е налице надвишаване на жилищните нужди на жалбоподателя.3

Водим от горните съображения и на основание член 435, ал.2 от ГПК съдебния състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ като незаконосъобразни действията на Частен съдебен изпълнител ВЕЛИСЛАВ ПЕТРОВ, рег. № 879. с район на действие Окръжен съд Ловеч, адрес: гр. Ловеч, бул."България" № 5, ет. 2, по изпълнително дело №20138790400241 изразяващи се в извършване на опис върху недвижим имот - ПИ с идентификатор №44327.502.397 по КККР на гр.Луковит, одобрена със Заповед № РД18-89/29.09.2008г. на изп.Директор на АГКК, с адрес на поземления имот гр.Луковит, ул.»Иикола Вапцаров» № 41 с площ от 305 кв.м, собственост на Крaсимиp

Цанов Костов , с постоянен адрес: грЛуковит, облЛовеч,
ул. "Никола Вапцаров" № 41.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ/п /

ЧЛЕНОВЕ:1/п/

2/п/

Вярно с оригинала при Ловешки окръжен съд.

СЪД.ДЕЛОВОДИТЕЛ:

РЕШЕНИЕТО ВЛЯЗЛО В ЗАКОННА СИЛА НА 22.12.2016 ГОДИНА.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ:

СЪД.ДЕЛОВОДИТЕЛ:

